

Buletin legislativ de drept comunitar

Noiembrie 2009

Jurisprudență comunitară	1
Legislație comunitară	3

Noiembrie 2009

Buletin legislativ de drept comunitar

Drept comunitar

Jurisprudență comunitară

În data de 19 noiembrie 2009, Tribunalul de Primă Instanță a soluționat cauza T-234/06 (Torresan / OHMI), cu referire la înregistrarea mărcii „Cannabis”. În 2003, dl. Torresan obținuse înregistrarea mărcii „Cannabis” de către Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), pentru produsele „Bere”, „vin, băuturi spirtoase, lichioruri, băuturi spumante, vinuri spumante, șampanie”, „servicii de restaurante, restaurante, restaurante cu autoservire, baruri de bere, magazine de înghețată, pizzerii”. Marca a fost declarată nulă de OAPI în 2005, la cererea Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG, pe motiv că marca „Cannabis” avea caracter descriptiv în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară. Recursul dlui. Torresan formulat în fața Camerei a doua de recurs a OAPI a fost respins, astfel că reclamantul a solicitat Tribunalului de Primă Instanță anularea deciziilor OAPI și confirmarea înregistrării mărcii „Cannabis” pentru clasele respective de produse.

În opinia reclamantului, marca „Cannabis” are caracter distinctiv, dat fiind că este vorba în același timp despre o denumire comună și despre o marcă pur fantezistă, fără nicio legătură, chiar indirectă, cu berea și cu băuturile în general. Ca denumire comună, termenul „cannabis” ar constitui denumirea științifică a unei plante cu flori din care se extrag anumite droguri și din care s-ar putea obține anumite substanțe terapeutice, însă reclamantul susține că semnul Cannabis este prezent pe piața italiană începând din 1996 și, din 1999, ca marcă comunitară pentru produsele care fac parte din clasele „Bere”, „vin, băuturi spirtoase, lichioruri, băuturi spumante, vinuri spumante, șampanie”, dobândind o notorietate crescută în cadrul Comunității. Reclamantul susține că marca „Cannabis” nu poate fi calificată drept marcă descriptivă, deoarece, în realitate, semnul Cannabis constituie un termen evocator, destinat să atragă atenția consumatorilor, care poate suscita o idee de plăcere, de evadare sau de relaxare. Întrucât este vorba despre un mesaj „paradoxal” și „hiperbolic” la fel ca în cazul altor mărci, precum Opium sau Coca-Cola, toate aceste mărci ar trebui supuse aceleiași scări de evaluare, motiv pentru care declararea nulității mărcii comunitare în cauză în temeiul unor astfel de argumente ar încălca principiul general al egalității de tratament.

În analiza cauzei, Tribunalul a reținut că termenul „cannabis” are trei posibile semnificații:

- o plantă textilă a cărei organizare comună a pieței este reglementată în cadrul comunitar și a cărei producție este supusă unei legislații foarte stricte în ceea ce privește conținutul de tetrahidrocannabinol;
- o substanță stupefiantă interzisă într-un număr mare de state membre;
- o substanță a cărei utilizare terapeutică este în curs de discuții, astfel cum rezultă din răspunsul Comisiei Europene la întrebarea scrisă E-0039/02 din 23 ianuarie 2002 (JO C 147 E, p. 232).

Tribunalul a subliniat că, în conformitate cu două studii științifice prezentate de OAPI, canabisul este utilizat în domeniul alimentar sub diverse forme (uleiuri, ceai) și în diferite preparate (ceai, paste alimentare, produse de brutărie și fursecuri, băuturi cu sau fără alcool etc.). Prin urmare, termenul „cannabis” nu face referire numai la droguri și la anumite substanțe terapeutice și, în plus, cânepa este utilizată în mod legal în producerea de alimente și de băuturi, contrar celor susținute de reclamant. Tribunalul a dorit să stabilească dacă consumatorii ar putea considera, la simpla vedere a unei băuturi care are ca marcă semnul verbal CANNABIS, fără niciun alt element suplimentar, că marca în cauză constituie o descriere a caracteristicilor produselor respective. Sub acest aspect, Tribunalul a arătat că există un raport material între semnul „cannabis” și anumite caracteristici ale produselor alimentare sau băuturilor și, în plus, termenul „cannabis” este un termen științific latin cunoscut, pe de o parte, în mai multe limbi ale Comunității Europene și, pe de altă parte, de către marele public ca urmare a mediatizării sale, ceea ce îl face comprehensibil de către consumatorul vizat de pe întreg teritoriul comunitar. În opinia Tribunalului, aceste împrejurări explică faptul că, la vederea unei băuturi alcoolice sau a unei beri care poartă marca „Cannabis”, consumatorul mediu comunitar va percepe, imediat și fără o reflecție suplimentară, o descriere a caracteristicilor produselor în cauză, în special a canabisului, care este un ingredient ce poate fi utilizat ca aromă la fabricarea acestora. Cu alte cuvinte, această caracteristică este determinantă pentru consumatorul mediu, deoarece va fi convins de prezența canabisului și va fi atras de posibilitatea de a obține din băutura aceleași senzații pe care le-ar obține prin consumul de canabis sub o altă formă.

Pentru aceste motive, cererea a fost respinsă.

Legislație comunitară

În Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 310/34 din 25 noiembrie 2009 a fost publicată Directiva 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre (“**Directiva 2009/133**”).

Directiva 2009/133 a fost adoptată deoarece vechea reglementare în domeniu, anume Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre, a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial, astfel că a fost necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.

Directiva 2009/133 intră în vigoare pe 15 decembrie 2009, înlocuind Directiva 90/434/CEE cu toate modificările ei ulterioare menționate în Anexa II Partea A. Anexa III a Directivei 2009/133 conține un tabel de corespondență între prevederile sale și cele ale vechii reglementări.

Autor

andreea.lisievici@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator senior (cristian.radu@tuca.ro)